

om en uvildig undersøgelse var uklar. Men det er da mærkeligt, at udenrigsministeren så mener, at det ikke er noget problem, når der kræves en uvildig undersøgelse af det, der bliver vedtaget på generalforsamlingen den 17. november, som udenrigsministeren lige har stået og rost. Der står: Requests the Secretary General to establish a fact-finding mission. Præcis det samme.

Vi kommer igen ind til sagens kerne, som er, at udenrigsministeren desværre har fulgt lige i hælene på USA, ikke har haft en selvstændig politisk holdning til den her resolution, og har undladt at stemme for en resolution, som klokkeklart fordømmer mord på uskyldige civile palæstinensere. Lad mig sige, at uanset hvilke undskyldninger udenrigsministeren kommer med, er det det billede, der står tilbage, fordi der ikke er nogen gode forklaringer andet end, at udenrigsministeren fejlede og fulgte i halen på George Bush.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu synes jeg, at hr. Rune Lund skulle prøve at tænke sig lidt om og ikke bruge det sprog.

Det er jo fremgået meget tydeligt, at vi har tænkt meget nøje over det. Og et er, at vi er enige om fordømmelsen af Beit Hanoun – det vidste enhver, det havde vi gjort offentligt inden – men det kan altså ikke nytte noget, at man i ly af den fordømmelse får nedklassificeret kvartetten og får glemte roadmap'en. Det kan altså ikke nytte noget som helst. Det bærer ikke frem mod fred. Derfor er det det rene sludder, hr. Rune Lund er inde på, når vi nu skal bruge det sprog over for hinanden. Det var et misbrug af situationen at prøve at få fjernet eller få nedgraderet kvartetten, som faktisk er det vi mener skal bruges. Og derfor kan jeg ikke stemme for noget, som fjerner kvartetten – det ville være fuldstændig håbløst – eller sætter den ned under en eller anden underafdeling under international community. Så det er faktisk meget vigtigt, og jeg synes, at hr. Rune Lund tager alt for let på fredsforhandlingerne dernede.

Med hensyn til den uvildige undersøgelse sagde vi i stemmeforklaringen, at Israel er gået i gang med en undersøgelse – vi havde foretrukket, at det var generalsekretæren – men der ville vi ikke lade det punkt ødelægge den mulighed for enighed, der nu var opstået, fordi vi havde fået kvartetten tilbage igen og fået roadmap'en tilbage igen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Naser Khader.

Naser Khader (RV):

Jeg er da glad for, at regeringen fordømte handlingen, men jeg mener, at man kunne have fordømt handlingen meget bedre ved at have stemt for resolutionen i Sikkerhedsrådet. For det, der sker i øjeblikket med Israel, er jo ikke øje for øje, tand for tand, det er jo tand for mange liv. Og hvor længe skal vi i det internationale samfund se på, at det er tand for mange liv. Man kunne egentlig godt have stemt for resolutionen, og så kunne man have givet en stemmeforklaring om de ting, man ikke bryder sig om i resolutionen. Man kunne altså godt have haft nogle forbehold over for de ting, som man ikke bryder sig om.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide: Hvad er det egentlig, man havde de største problemer med ved resolutionen?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er ikke sikker på, at jeg forstod den sidste del af spørgsmålet, men jeg skal svare på den første del.

Det er da rigtigt, at man kunne have stemt for og så lavet en stemmeforklaring, ligesom man kan afstå fra at lave en stemmeforklaring. Der må man bare vægte: Er der meget, der taler for, eller er der meget, der taler imod? Resolutionen er en resolution. Det er den, der gælder. Og stemmeforklaringerne er så en forklaring til omverdenen, men den tæller ikke, når resolutionen bliver gentaget. Som hr. Naser Khader ved, står der altid i senere resolutioner, at man henviser til at videreføre den og den resolution. Der står ikke resolution med stemmeforklaringer.

Der mener jeg altså faktisk, at det ville være lidt af en katastrofe, hvis dansk diplomati havde gjort det, som hr. Rune Lund gerne vil, nemlig slettet kvartetten og foretaget de fejl, vi netop har hørt, og slettet roadmap'en. Det ville have været en katastrofe.

Derfor mener jeg faktisk, at det er nødvendigt at vise den arabiske verden: Dette er ikke godt nok. Det viser jo også, at jeg gjorde det rigtige, eftersom den arabiske verden godt kunne se, at det ikke var godt nok, og kom tilbage og forhandlede inden generalforsamlingen. Og der havde vi intense forhandlinger i fredags. Jeg tog altså også personlig kontakt til flere udenrigsministre, og fik derved medvirket til at få flyttet EU's samlede afstemning til at stemme for. Jeg er da glad for, vi gjorde det i Sikkerhedsrådet,